

ע"פ 39538/09/20 - מוחמד אבו סנינה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 39538-09-20
אבו סנינה נ' מדינת ישראל

לפני:
כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
כב' השופט עודד שחם
כב' השופט אברהם רובין
המערער

מוחמד אבו סנינה
ע"י ב"כ עו"ד רפאל פריג' ורפי כהן

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד זוהר גיאת
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד
המשיבה

פסק דין

1. ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופט א' כהן) - הכרעת דין מיום 1.8.19 וגזר דין מיום 6.8.20 - בת"פ 24230-01-17. בפסק דינו הרשיע בית משפט השלום את המערער בביצוע עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "**החוק**"), ובעבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק. בית משפט קמא גזר על המערער עונש של 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך של 1,500 ₪.

2. על-פי האמור בכתב האישום בו הורשע המערער, ביום 21.1.16 עצרו שוטרים אותו ואת חברו בשעה שהחבר נהג ברכב והמערער ישב לצדו, כאשר אינו חגור בחגורת בטיחות. המערער וחברו עצרו בצד הרכב כפי שנדרשו על-ידי השוטרים. אחד השוטרים ביקש מהמערער להציג תעודה מזהה לצורך בדיקה ורישום דו"ח תנועה. בשלב זה זרק המערער לעבר השוטר חפצים מתוך הרכב. בהמשך לכך הודיע השוטר למערער כי הוא עצור. בתגובה החל המערער להכות את השוטר באמצעות ידיו דרך חלון הרכב, ובהמשך הוציא המערער את שתי רגליו מבעד לחלון הרכב ובעט בחזהו של השוטר. השוטר הנוסף הגיע לסייע במעצרו של המערער ובמהלך הניסיון להשתלט על המערער תפס המערער את השוטר האמור וירק בפניו. כמו כן, לאחר שהגיעו שוטרים כתגבורת ולאחר שהכניסו את המערער לניידת המשטרה וביקשו לחגור לו חגורת בטיחות, נגח המערער בראשו של אחד השוטרים וירק בפניו. לאחר מכן הובא המערער לתחנת המשטרה שם הוא קילל את השוטרים באומרו: "**אני אזיין אותכם**", "**אני שם זין על כל המשטרה**", ובנוסף אמר לאחד השוטרים "**אני אהיה עצור 24 שעות, אני אבוא לבית שלך ואני אזיין אותך, אל תדאג אנחנו עוד ניפגש**", בעודו דוחף לכיוונו של השוטר כיסא. כאמור, בגין עובדות אלה הורשע המערער בבית משפט קמא בעבירות הנ"ל.

3. לאחר שעיינו בהודעת הערעור ונתנו דעתנו לטענות המערער, הגענו למסקנה שדין הערעור, על שני חלקיו, להידחות. בטרם נפרט את נימוקינו נעיר, כי בפתח הודעת הערעור הודיע המערער כי הוא

מערער על גזר הדין בעוד שלאמיתו של דבר כעולה מגוף הודעת הערעור הוא מערער גם על הכרעת הדין. זאת ועוד, הודעת הערעור על הכרעת הדין איננה כוללת התמודדות של ממש מצד המערער עם קביעותיו ומסקנותיו של בית משפט קמא, אלא היא מסתפקת בהפניה לסיכומי המערער בבית משפט קמא. נוסף על כך נציין, כי במהלך הטיעון בעל-פה לפנינו ביקש בא כוח המערער להוסיף טענות שלא הופיעו בהודעת הערעור. לא כך ראוי לנהוג ולא נרחיב בעניין.

4. אשר לערעור על הכרעת הדין. הערעור כולל רובו ככולו טענות כנגד קביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא, בדבר המהימנות שרחש לעדויות השוטרים שהעידו בפניו ולדחיית גרסתו של המערער וזו של חברו שנהג ברכב. אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעות עובדתיות, מה גם שבמקרה דנא קביעותיו של בית משפט קמא בעניין זה נומקו כהלכה. כאמור, בית משפט קמא הסביר בהכרעת הדין מדוע הוא מצא את עדויות השוטרים כמהימנות. בית משפט קמא ציין, כי עדויות השוטרים לא לקו בהפרזה. בית המשפט גם ציין שסתירות מסוימות בעדויות היו סתירות לא משמעותיות שאינן יורדות לשורש העניין. כאמור לא מצאנו עילה להתערב במסקנותיו אלו של בית משפט קמא. בית משפט קמא לא נתן אמון בגרסתו של המערער וגם לא בגרסתו של חברו שנהג ברכב בזמן האירוע, ואשר לטענתו כלל לא ראה את רוב האירוע למרות שישב ליד המערער. בית המשפט קבע, כי המדובר בעד מעוניין, שעדותו מגמתית ושבחר לגלות טפח ולהסתיר טפחיים כאשר היה מדובר בפרטים שאינם נוחים למערער. קביעה זו של בית משפט קמא בהחלט סבירה נוכח העובדה שהעד האמור ישב ליד המערער כך שיש להניח שבניגוד לעדותו הוא נחשף לכל שלבי האירוע המדובר. בא כוח המערער טען, כי השתלשלות הדברים לפי גרסת השוטרים איננה סבירה כיוון שלא הייתה למערער כל סיבה לתקוף את השוטרים. בהקשר זה נציין, כי מהעדויות שנשמעו בבית משפט קמא עולה כי מהמערער נדף בזמן האירוע ולאחריו ריח חריף של אלכוהול, דבר שבהחלט יכול להסביר את התנהגותו בזמן האירוע.

טענה נוספת שהעלה בא כוח המערער, ואשר חורגת מהודעת הערעור, נוגעת לכך שהאמירה שאמר המערער לשוטרי "אני אזיין אותך", איננה מקימה את יסודות עבירת האיומים. טענה זו איננה משכנעת. יתכנו מקרים שבהם אמירה מן הסוג האמור תחשב כקללה גרידא ולא כאיום, ויתכנו מקרים שבהם תחשב האמירה כאיום. הדבר תלוי בנסיבות העניין. במקרה שלפנינו לאמירה האמורה נלוו, כאמור בכתב האישום, גם אמירות של המערער לשוטרי: **"אני אבוא לבית שלך ואני אזיין אותך, אל תדאג אנחנו עוד ניפגש"**. כמו כן נאמר בכתב האישום, כי בזמן שהמערער אמר את הדברים הוא דחף כיסא לכיוונו של השוטרי. השילוב של האמירות האמורות יחד עם דחיפת הכיסא בהחלט מקיים את יסודות האיום וההקנטה שבעבירת האיומים. על כן טענת בא כוח המערער בעניין זה נדחית, ולפיכך הערעור על הכרעת הדין כולה נדחה.

5. אשר לערעור על גזר הדין. אנו סבורים כי גזר דינו של בית משפט קמא מאוזן וראוי, ואולי אפילו מקל קמעה עם המערער. מעשיו של המערער חמורים. אין צריך להרחיב את הדיבור על החומרה הנובעת ממעשה של תקיפה ואיומים על שוטרים בזמן מילוי תפקידם. לכך מתווסף עברו הפלילי של המערער. כאמור בגזר דינו של בית משפט קמא, המערער צבר לחובתו 8 הרשעות קודמות במגוון עבירות הכוללות בין היתר עבירות אלימות, עבירות של הפרעה לשוטרי, עבירות רכוש, עבירות זיוף ועבירה של הפקרה לאחר תאונה. אכן ההרשעה האחרונה של המערער היא משנת 2015 ביחס לעבירות שבוצעו

בשנת 2012, אולם לא ניתן להתעלם כליל מרצף ההרשעות שצבר המערער לחובתו. יצוין, כי חרף ריבוי ההרשעות הלכו בתי המשפט לקראת המערער בכל המקרים הקודמים בכך שלא נגזרו עליו עונשי מאסר לריצוי בפועל. כך נהג גם בית משפט קמא במקרה הנוכחי. דומה, כי בית משפט קמא נתן משקל ראוי לטענת המערער לפיה הוא עלה על דרך הישר בשנים האחרונות ונתן לטענה זו ביטוי בכך שגזר על המערער עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ולא עונש לריצוי בין כותלי הכלא ממש. בכך גם ניתן משקל ראוי לעולה מתסקיר שירות המבחן ולהמלצה שבסופו.

אנו סבורים כי בכך איזן בית משפט קמא כראוי בין שיקולי הענישה השונים וכי אין עילה להתערב בגזר הדין.

6. אשר על כן, הערער על שני חלקיו נדחה.

7. המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 6.7.21 עד השעה 10:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז צפון בטבריה, כפי שנקבע בחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות.

8. הקנס שהושת על המערער בגזר הדין, בסך של 1,500 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו, ישולם ב-5 תשלומים, שווים ורצופים, כאשר התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 6.10.21.

9. המזכירות תשלח את פסק הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

המזכירות תשלח העתקים לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, כ"ז אייר תשפ"א, 09 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

אהרן פרקש, נשיא
[אב"ד] עווד שחם, שופט אברהם רובין, שופט